

Nosaltres triem

JORDI DALMAU I AUSÀS

Fa tres setmanes defensava el sentit d'autocrítica que tots hauriem de tenir. Tal i com apuntava en aquell article, els caps de llista no només no han estat autocrítics durant la campanya, sinó que ara, després de la jornada electoral, tampoc no en són ni sembla que en vulguin ser. Un cop es va saber el resultat de les eleccions municipals del 28 de maig, tots van treure la mateixa conclusió: "hem guanyat". Què curiós, oi? Ningú no ha perdut les eleccions. Per què costa tant de reconèixer que els altres n'han sabut més, que són més bons o que s'han guanyat la confiança dels votants millor que nosaltres? (quina feina tan poc humil, aquesta de la política). Uns diuen que continuen sent la força més votada del país, altres que han aconseguit la majoria necessària per a continuar tallant el bacallà, els de més enllà que el seu paper a partir d'ara serà clau (partit frontissa que en diuen) i uns altres encara, que el seu triomf no és res comparat amb el que obtindran en les properes eleccions generals. Vaja, que qui no es consola és perquè no

vol. D'una manera o altra, tots han guanyat.

Sort n'hi ha que els analistes s'encarreguen de dir les coses pel seu nom, si més no quan la ploma amb què escriuen no ho fa amb tinta de cap color polític. I és que hi ha maneres de fer que no em fan el pes. aquells que actuen pensant que qui no

és del seu grup ja va en contra seu, per què no s'ho miren al revés? Qui no va en contra d'ells, pot ser dels seus. Per què el sol fet de militar en partits diferents ja distancia tant les persones? Per què aquesta mena de pseudosectarisme polític? Això no beneficia ningú i reforça allò de què "a muntanya, pocs i mal

avinguts". La pedanteria tampoc no ve a tomb i més aviat pot acabar deixant amb un pam de nas qui la utilitza com a estratègia per a recaptar vots.

Només cal veure com aquells que semblava que s'havien de menjar el món amb pinyol i tot, ara s'alegren dels resultats obtinguts dient que tampoc no els han tret pas tant d'avantatge com això. La política d'aparador, de cara a la galeria no és pas la millor i allò de "gastem, gastem, que un o altre pagarà" s'hauria d'acabar d'una vegada. Cal ser seriosos, reconèixer els errors i deixar de penjar-se medalles. Els protagonismes i mèrits innecessaris fan més nosa que servei, si més no, a la població.

I què direm dels què pugem com l'escuma? Anuncien retallades d'identitat a tort i a dret amagades rera missatges d'igualtat i respecte. Tremoleu, Pi de les Tres Branques, Onze de setembre, Fossar de les moreres, Llengua en vies

lentes de normalització! Tremoleu i que l'avi Macià us guardi de tot mal. Mama, por, que aquestes solucions ens duren problemes.

"Anuncien retallades d'identitat a tort
i a dret amagades rera missatges
d'igualtat i respecte. Tremoleu, Pi de
les Tres Branques, Onze de setembre,
Fossar de les moreres, Llengua en vies
lentes de normalització! Tremoleu i
que l'avi Macià us guardi de tot mal"